

(यथा, धाराकुन्तले १ अङ्के ।

“ध्रुवं स नीलोत्पलपत्रधारया
प्रमौलतां हेतुव्यवस्थितम् ॥”

उत्तुर्कर्मः । रथचक्रम् । इति हेमचन्द्रः । ३।४१६॥

(यथा, रघुः । १३ । १५ ।

“आभाति वेला लवणाशुराश्रे-
धारादिवहेव कलकुरेखा ॥”

अशः । अतिवृष्टिः । (यथा, प्रश्नतन्त्रे । १।६२ ।

“पञ्चन्यस्य यथा धारा यथा च द्विदि तारकाः ।
सिकतरिखयो यद्गुत्तु संख्यया परिवर्जिताः ।

मुखाः संख्यापरित्यक्तस्तद्वदस्य महात्मनः ॥”

सङ्ग्रहः । इति शब्दरत्नावली ॥ घनासारवर्ष-
णम् । सङ्ग्रहः । इति विश्वः ॥ (प्रवाहः । यथा, याज्ञवल्क्ये । १ । २०० ।

“सङ्ग्रहाच्च शतधारान्धविभिः पावनं कृतम् ।
तेन त्वाभिमिषिञ्चामि पावमान्यः पुनस्तु ते ॥”

दक्षिणदेशस्यपुरीविशेषः । इति विक्रमचरि-
तम् ॥ * ॥ (तीर्थविशेषः । यथा, महा-
भारते । ३ । ८४ । २३ ।

“प्रदक्षिणस्तुपाट्टव्य गच्छेत् भरतर्षभ ॥
धारां नाम महाप्राज्ञं सर्वपापप्रमोचनीम् ।
तत्र क्षाला नरवाप्य न प्रीच्छति नराधिप ॥”

अथ न्वरादिप्रान्त्यर्थं श्रीनरसिंहादिशब्दि जल-
धारापातनविधिः । यथा, वृषिंघपुराणे ।

“तथा महाज्वरग्रस्ते धारां देवस्य सूहृदि ।
सन्ततां नारसिंहस्य कुप्याद्वा कारयेत् द्विजेः ॥
होमश्च भोजनश्चैव तस्य दोग्यः प्रशान्यति ॥”

धाराकदम्बः, पुं, (धारा कालोपलक्षितः कदम्बः ।
वर्षाकाले जायमानत्वादस्य तथात्वम् ।) कदम्ब-
वृक्षप्रभेदः । केलिकदम् इति भाषा ॥ तत्-
पथ्यायः । प्राट्ठः २ पुलकी ३ भृङ्गवल्लभः ४

मेघाभः ५ प्रियकः ६ नीपः ७ प्राट्ठेण्यः ८
कलम्बकः ९ । इति राजनिर्घण्टः ॥ धाराकद-
म्बकः १० । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

धाराङ्कुरः, पुं, (धाराया वृष्टेः अङ्कुर इव ।)
श्रीकरः । घनोपलः । नाशीरः । इति मेदिनी ।
रे, २६६ ॥

धाराङ्गः, पुं, (धारा उत्तुर्कर्म एव अङ्गं यस्य ।
श्रेष्ठत्वात्स्य तथात्वम् ।) तीर्थम् । (धारा-
न्वितमङ्गमस्य ।) खड्गः । इति हेमचन्द्रः ॥

धाराटः, पुं, (धारायै वृष्ट्यर्थं अटतीति । अट+
अच् ।) चातकः । (धारामटति वर्षणायत्वेन
प्राप्तोतीति ।) मेघः । (धारां गतिं अटतीति ।)
सुरङ्गः । मत्तहस्ती । इति शब्दरत्नावली ॥

धाराधरः, पुं, (धरतीति । धृ+अच् । धाराया
धरः ।) मेघः । (यथा, उत्तरचातकाष्टके । ४ ।
“रे धाराधर । धीरनीरनिकरेरेषा रसा नीरसा
शेषा प्रथकरोत्तकरैरतिखरैरापूर्ति भूरि लया ।
एकान्तेन भवन्तमन्तरगतं स्वान्तेन सञ्चिन्तयन्
आश्चर्यं परिपीडितोऽभिरमते यत्नातक-
स्तन्वाया ॥”
खड्गः । इति मेदिनी । रे, २६६ ॥

धाराफलः, पुं, (धारा फले यस्य ।) मदनवृक्षः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (मदनशब्दस्य गुण-
पर्याया ज्ञातव्याः ॥)

धारावनिः, पुं, (धाराया वृष्टेः अवनिः पृथ्वीव ।
अभिधानात्पुंस्यम् ।) वायुः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

धाराविषः, पुं, (धारा एव विषमिव यस्य प्राण-
नाशकत्वात् ।) खड्गः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

धारासम्पातः, पुं, (धाराणां सम्पन्त्यक् पातो यत्र ।)
महावृष्टिः । तत्पथ्यायः । धारा १ सम्पातः २
आसारः ३ । यथा,—

“धारा सम्पात आसारश्चित्तयथापि कुत्रचित् ॥
इति शब्दरत्नावली ॥

(यथा, प्रबोधसूक्तोद्देशे ५ अङ्के ।
“ततो देवि । परस्परं करितुरगरथपदातीनां
निरन्तर-शरं कर-धारासम्पातोपदर्शितदुर्हि-
नानां तेषाम् आर्कं च योधानां तुमुलः सम्प्र-
हारः प्रावर्त्तत ॥”)

धारासुहृद्, स्त्री, (धारान्विता सुहृद् ।) चिधार-
सुहृद् । इति राजनिर्घण्टः ॥ तैर्कटासिज
इति भाषा ॥

धारिणी, स्त्री (धरतीति । धृ+णिनिः+ङीप् ।)
धरणी । इति शब्दरत्नावली ॥ शास्त्रालिप्यः ।
इति शब्दचन्द्रिका ॥ चतुर्दशदेवयोधिगणः ।
यथा,—

“शची वनसती गार्गी धूम्रोणां रचिराकृतिः ।
सिनीवाली कूडू राका तथा चानुमतिः शुभा ॥
आयतिर्मियतिः प्रजा सेला वेला च नामतः ।
एतास्तुतदंश प्रोक्ता धारिण्यो देवयोजितः ॥”

इति वृद्धिपुराणे गण्यभेदानामाध्यायः ॥
(धारणकर्त्री । यथा, विष्णुपुराणे । १।१३।८८
“प्राणप्रदानात् स पृथुर्यस्मात् भूमेरभूत् पिता ।
तस्तु पृथिवीसंज्ञामवापाखिलधारिणी ॥”
आधारस्वरूपा । यथा, तत्रैव । १।१३।६१ ।
“सेषा धार्त्री विधात्री च धारिणी पोषणी तथा ।
सर्वस्य जगतः पृथ्वी विष्णुपादतलोद्भवा ॥”

“धार्त्री माता विधात्री कर्त्री धारिणी आधारः
पोषणी पोषणकर्त्री ॥” इति तट्टीकायां श्रीधर-
स्वामी ॥)

धारी, [न] पुं, (धरतीति । धृ+णिनिः ।) पीलु-
वृक्षः । इति जटाधरः ॥ त्रि, धारविशिष्टः ॥
(धारकः । यथा, महाभारते । ५ । ३९ । ११ ।
“तथैव विदुरं ब्रूयाः क्रूरणां मन्तधारिणम् ॥”
अन्यतात्पर्यञ्चः । यथा, मनुः । १२ । १०३ ।
“अज्ञेभ्यो यज्ञिनः श्रेष्ठा यज्ञिभ्यो धारिणो वराः ।
धारिभ्यो ज्ञानिनः श्रेष्ठा ज्ञानिभ्यो अवसायिनः ॥”

धारः, त्रि, (धयति पिबतीति । धे ट पाने+
“दाधे ट्विष्णवसदो ऋः ।” ३ । २ । १५६ । इति
ऋः ।) पानकर्ता । इति जटाधरः ॥ (यथा,
अथर्ववेदे । ४ । १८ । २ ।
“वत्सो धारुवि मातरं तं प्रभुगुपयपदातम् ॥”
धारोष्णं, स्त्री, (धारायां दोहनप्रति उष्णम् ।)
दोहनेनोष्णधारया पतितद्रुग्धम् । तस्य मुखाः ।

“धारोष्णान्त्वन्वत्तं पयो भ्रमहरं निद्राकरं कान्तिदं
वृष्यं वृष्टयमभिवर्द्धनमतिखाटु त्रिदोषापहम् ॥”
इति राजनिर्घण्टः ॥

(“धारोष्णं गोपयो वक्ष्यं लघु शीतं सुधासमम् ।
दीपनञ्च त्रिदोषघ्नं तड्वाराशिशिरं त्वजेत् ॥
धारोष्णं प्रस्यते गन्धं धाराशीतन्मु माह्विषम् ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे द्वितीये भागे ॥)

धार्तराट्टः, पुं, कृष्णवर्णं चक्षुचरणयुक्तहंसः । गेड्ड
हंस इति भाषा ॥ इत्यमरः । २ । ५ । २४ ॥
(यथा, वेणीसंहारे १ अङ्के सूत्रधारस्य शर-
द्वर्णनायाम् ।

“सत्पत्न्या मधुरगिरिः प्रसाधिताशा मदोद्धता-
रन्माः ।
निपतन्ति धार्तराट्टाः कालवशात्कोदिनीपृष्ठे ॥”)
सर्पविशेषः । धतराट्टपुत्रः । इति मेदिनी ।
रे, २७० ॥ (यथा, वेणीसंहारे १ अङ्के ।
“लाज्याश्चान्लविशाम्भसभाप्रवेशैः
प्राणेषु वित्तनिवहेषु च नः प्रह्वल ।
आज्ञाप्यत्पुत्रवदपुत्रिधानकेशाः
खस्था भवन्ति मयि जीवति धार्तराट्टाः ॥”)

धार्तराट्टपद्री, स्त्री, (धार्तराट्टस्य पाद इव पादो
मूलं यस्याः । ङीप् पङ्गावः ।) हंसपद्री । इति
राजनिर्घण्टः ॥ (विवृतिविशेषो हंसपद्रीशब्द-
ज्ञातव्यः))

धार्मिकः, त्रि, (धर्मं चरतीति । धर्म+“धर्मं
चरति ।” ४ । ४ । ४१ । इति ठक् । यद्वा,
धर्ममधीते वेद वा । “ऋतूक्यादिसृजन्तान्नात्
ठक् ।” ४ । २ । ६० । इति ठक् ।) धर्म्मशीलः ।
तत्पथ्यायः । देवयुः २ । इति जटाधरः ॥
(यथा, महाभारते । १ । १२२ । ४९ ।
“धार्मिकञ्च क्रूरुणां स भविष्यति न संग्रयः ॥”)
धार्थ्यं, त्रि, (धियते इति । धृ+थ्यत् ।) धारणी-
यम् । यथा,—
“धातानुराधवसुपुष्यविश्राखहस्ता-
चित्रोत्तराश्विपवनादितरेवतीषु ।
जन्मर्त्तजीवदुघशुक्रदिनोत्सवादी
धार्थ्यं नवं वसनमौश्वरविप्रतुष्टौ ॥”
इति समयप्रदीपः ॥
(त्रियते परिधीयते इति । वस्त्रे, स्त्री । यथा,
भागवते । ६ । १८ । १४ ।
“वयं तत्रापि शृगवः शिष्योऽस्या नः पितासुरः ।
असेह्यर्थं धृतवती श्रेयो वेदमिवासती ॥”)
धाव, उ अ जवे । ष्वलि । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(भां-उभं-अकं-शुद्धीकरणे सर्कं-सेट् । उदि-
त्वात् क्तावेट् ।) उ, धावित्वा धौत्वा । अ,
धावति धावते । जवः श्प्रीनगतिः । पाशपाणिः
पुनस्तत्र यमदूतोऽपि धावतीति ह्यजायुषः ।
श्ट् शुद्धिभावः शुद्धीकरणश्च । धावति तान्-
मन्त्रेण शुध्यतीत्यर्थः ।
‘दधावद्विस्ततश्चक्षुः सुग्रीवस्य विभीषणः ।
अस्य जवे निहाया अप्रयोगः । धौतं वासः ।
इति दुर्गादासः ॥